

lige af, hvad jeg havde udtalt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at nedsætte Bidraget til Konkurrencer mellem hele Kvæghold til 10,000 Kr. anførte den ærede Ordfører, hvor meget der havde været brugt dertil i de sidste 4 Aar. Jeg skal dog minde om, at de foregaaende Aar havde der været brugt: i 1903—04 noget over 12,000 Kr., lige saa i 1904—05, i 1905—06 14,725 Kr. og i 1906—07 endogsaa 15,678 Kr. Det er jo langt mere, end der er brugt i de følgende Aar, og det viser, at der foregaar Svingninger med Hensyn til disse Konkurrencer; nu er der igen Stigning, som ogsaa den højtærede Landbrugsminister sagde, idet vi 1909—10 kun brugte 7,858 Kr., men i 1910—11 11,175 Kr. Det er altsaa noget over det Hovedbeløb, man nu foreslaar at bevilge, og jeg gjorde før udtrykkelig opmærksom paa, og deri tror jeg, Praksis vil give mig Ret, at den Omstændighed, at man har aabnet Adgang til at kunne konkurrere med enkelte Familier indenfor sin Bæstning, vil betydeligt forøge Antallet af dem, der søge Bidrag til Konkurrencer.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg skal gerne oplæse det Stykke af den omtalte Skrivelse, som det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) ønskede oplæst. Det var ikke for at udelade noget, at jeg ikke oplæste det, men det vedrører ikke Forholdet med Hensyn til Beregningen af Vognlejen. Der staar nemlig følgende: „Man undlader ikke at tilføje, at de nævnte Personer ikke ere berettigede til at beregne sig Godtgørelse for Jernbanekørsel paa Statsbanerne; naar de ere Indehavere af et dem af Statsbanerne ydet Frikort.“ Dette er ganske selvfølgelig, og hvis nogen, trods det, at de have Frikort til Statsbanerne, have beregnet sig Godtgørelse for Jernbanekørsel, er det ganske forkasteligt.

Saa sagde det ærede Medlem fra Sorø, at nu havde jeg nævnt en ny Skrivelse, og han beder mig om at faa den oplæst. Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Sorø, at jeg gaar virkelig ikke med alle Landbrugsministeriets Skrivelser i Lommen, saa jeg kan oplæse dem, naar han begærer det. Men han burde jo selv kende dem, da han har været Landbrugsminister. Jeg sagde, at jeg havde læst denne Skrivelse, og det har jeg ogsaa, og hvis det ærede Medlem sætter Pris derpaa, skal jeg skaffe den til Veje inden tredje Behandling.

N. C. Jensen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gøre i Anledning af

det Ændringsforslag, der er stillet af tre ærede Medlemmer af Udvalget, og som angaar Fjerkræavlens Fremme. Man stiller her Forslag om en Konsulent, der skulde staa ganske selvstændig i sin Virksomhed, der ikke skulde være bunden til en lidt større eller mindre Kreds, men hvis Virksomhedsomraade skulde strække sig ud over det ganske Land. Det er sikkert ogsaa det, der trænges til. Jeg kan udmærket vel se, at det er overordentlig vanskeligt at faa oprettet en Statskonsulentstilling i den her foreslaaede Form. Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) udtalte, at det var en Sag, som maatte ordnes ved Finansloven. Jeg vil haabe, at den maa kunne ordnes der, thi selv om man tager Ordet Statskonsulent bort, men dog siger, at han skal lønnes udelukkende af denne Bevilling og hans Instruks godkendes af Landbrugsministeren, faar Stillingen dog en saadan Form, at Manden bliver Statskonsulent, og jeg tror derfor, det er klogere at gøre ham til Statskonsulent. Man maa huske paa, at Smaakaarsfolk ud over det ganske Land trænge meget mere til Vejledning end til Understøttelse — selvfølgelig ogsaa til Understøttelse, hvor det kan gavne —, en Vejledning, som jeg tror, det er nødvendigt at give dem, og som man vist ikke kan give dem paa anden Maade end ved at ansætte en Mand, der staar selvstændigt og saa at sige er disponibel, hvor der kaldes paa ham ude i Landet. Jeg anerkender selvfølgelig Rigtigheden af de Udtalelser, der ere fremkomne angaaende Uvillien mod Statskonsulenter overhovedet, men jeg vil dertil sige, at man er jo ikke gaaet til at indskrænke Statskonsulentvirksomheden paa andre Omraader. Spørgsmaalet forekommer mig da kun at blive, om der virkelig kan gaas en anden og bedre Vej for at faa denne Indtægtsgren for Landbruget fremhjulpen paa bedste Maade.

Jeg er taknemmelig for, at Udvalget har stillet sig saaledes, at det er enigt i, at af det Beløb, der staar til Landbrugsministerens Raadighed, skal en vis Part være til Disposition til Fjerkræavlens Fremme; det er ikke noget stort Beløb, kun 5000 Kr., og maaske bliver det ikke en Gang saa meget, men jeg anerkender, at man her har gjort en Begyndelse. Jeg vil imidlertid stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, hvorledes han tænker sig denne Bevilling anvendt. Tænk den højtærede Minister sig ikke denne Bevilling anvendt saaledes, at hvor Foreninger tage denne Sag op og søge at løse